Parlament Europejski
2014-2019

Dokument z posiedzenia

B8-0691/2017}
B8-0702/2017 } RC1

13.12.2017

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:
ECR (B8-0691/2017)
PPE (B8-0702/2017)

w sprawie Salwadoru: przypadki kobiet ściganych za poronienie
(2017/3003(RSP))

Cristian Dan Preda, Gabriel Mato, David McAllister, Tomáš Zdechovský, Jaromír Štětina, Claude Rolin, Jarosław Wałęsa, Bogdan Brunon Wenta, Tunne Kelam, Patricija Šulin, Csaba Sógor, Ivan Štefanec, Laima Liucija Andrikienė, László Tőkés, Ivana Maletić, Milan Zver, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Adam Szejnfeld, Eduard Kukan, Manolis Kefalogiannis, Dubravka Šuica, Ramona Nicole Mănescu, Sandra Kalniete, Marijana Petir, Andrey Kovatchev, Seán Kelly, Deirdre Clune, Roberta Metsola, Inese Vaidere, Jeroen Lenaers, Stanislav Polčák, Anna Záborská, Elmar Brok
w imieniu grupy PPE
Charles Tannock, Valdemar Tomaševski, Karol Karski, Jan Zahradil, Ruža Tomašić
w imieniu grupy ECR

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Salwadoru: przypadki kobiet ściganych za poronienie
(2017/3003(RSP))

Parlament Europejski,

– uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka,

– uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji oraz Międzyamerykańską konwencję Organizacji Państw Amerykańskich (OPA) przeciwko korupcji,

– uwzględniając Konwencję w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet,

– uwzględniając salwadorską ustawę o równości, sprawiedliwości i eliminacji dyskryminacji kobiet przyjętą w 2016 r., ustawę o prawie kobiet do życia bez przemocy przyjętą w 2012 r. oraz ustawę o kompleksowej ochronie dzieci i młodzieży (LEPINA) przyjętą w kwietniu 2009 r.,

– uwzględniając sprawozdanie grupy roboczej ds. powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka dotyczące Salwadoru z 2014 r.,

– uwzględniając oświadczenie specjalnego sprawozdawcy NZ ds. praw człowieka osób wewnętrznie przesiedlonych z dnia 18 sierpnia 2017 r.,

– uwzględniając oświadczenie wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka z dnia 17 listopada 2017 r. na zakończenie jego wizyty w Salwadorze,

– uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że Salwador zajmuje 95. miejsce spośród 176 krajów w rankingu postrzegania korupcji za 2016 r. opublikowanego przez Transparency International; mając na uwadze, że w połowie lipca 2016 r. biuro prokuratora generalnego poinformowało o prowadzeniu dochodzeń w 93 sprawach związanych z korupcją, w których zapadło tylko siedem wyroków skazujących;

B. mając na uwadze, że w sierpniu 2016 r. biuro prokuratora generalnego wszczęło postępowanie karne w sprawie korupcji przeciwko byłemu prezydentowi Mauricio Funesowi, któremu azylu politycznego w Nikaragui udzielił prezydent Ortega; mając na uwadze, że w listopadzie 2017 r. prezydent Funes i jego syn zostali uznani za winnych nielegalnego wzbogacenia; mając na uwadze, że w październiku 2016 r. były prezydent Elias Antonio Saca został aresztowany pod zarzutem sprzeniewierzenia milionów dolarów pochodzących z funduszy publicznych;

C. mając na uwadze, że z powodu szerzącej się przemocy związanej z przestępczością zorganizowaną Salwador uznaje się za jedno z najbardziej niebezpiecznych państw na świecie; mając na uwadze, że od stycznia 2015 r. do lutego 2017 r. ponad tysiąc cywilów i 45 policjantów zginęło w starciach zbrojnych między policją a domniemanymi członkami gangów; mając na uwadze, że wysoki poziom przemocy poważnie wpłynął na życie ludzi i doprowadził do nasilenia przymusowych wysiedleń i migracji w Salwadorze;

D. mając na uwadze, że państwo w pełni kontroluje więzienia w kraju poprzez nadzwyczajne środki bezpieczeństwa, w ramach których od kwietnia 2016 r. tysiące ludzi umieszczono w odizolowanych ośrodkach detencyjnych na przedłużony okres, gdzie przetrzymywani są w nieludzkich warunkach i gdzie obowiązuje ich długoterminowy zakaz widzenia z rodziną;

E. mając na uwadze, że w przypadku urodzenia martwego dziecka lub poronienia często zakłada się, że kobieta celowo przerwała ciążę, mimo braku dowodów na potwierdzenie tej tezy; mając na uwadze, że między 2000 r. a 2014 r. 147 kobiet, które urodziły martwe dzieci lub poroniły, zostało oskarżonych o zabójstwo, a 49 skazanych – 26 za zabójstwo i 23 za aborcję;

F. mając na uwadze, że w dniu 5 lipca 2017 r. Evelyn Beatriz Hernandez Cruz została skazana po urodzeniu martwego dziecka na karę 30 lat pozbawienia wolności za morderstwo; mając na uwadze, że według doniesień jej proces nie przebiegał prawidłowo, ponieważ sędzia przyjął bez wystarczających i bezpośrednich dowodów argumentację oskarżyciela, zgodnie z którą p. Hernandez celowo zabiła płód; mając na uwadze, że sąd apelacyjny utrzymał ten wyrok w mocy;

G. mając na uwadze, że w 2007 r. Teodora del Carmen Vásquez została skazana po urodzeniu martwego dziecka za przestępstwo bez wystarczających dowodów i odpowiedniego doradztwa prawnego; mając na uwadze, że skazana spędziła w więzieniu 10 lat i nadal oczekuje na rewizję swojej sprawy;

H. mając na uwadze, że najsurowiej ukarane kobiety – „Las 17” – skazano w latach 2000–2011 na dziesiątki lat pozbawienia wolności; mając na uwadze, że nieliczne z nich zostały zwolnione po unieważnieniu przez sądy poprzednich wyroków;

1. stanowczo potępia skazywanie i więzienie kobiet i dziewcząt, które urodziły martwe dziecko lub poroniły, oraz wzywa do ich natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia; uważa, że nikogo nie należy więzić na podstawie tych wyroków;

2. wzywa rząd, aby zezwolił kobietom oskarżanym o urodzenie martwego dziecka lub poronienie na oczekiwanie na proces poza zakładem karnym, a także by przestrzegał zasady domniemania niewinności i rzetelnego procesu sądowego w tych sprawach i w odnośnych postępowaniach; przypomina rządowi i sędziom, że są zobowiązani do przestrzegania międzynarodowych norm równego dostępu do wymiaru sprawiedliwości i zasad gwarantujących wszystkim sprawiedliwy proces, oraz że wina może zostać ustalona dopiero po przedstawieniu konkretnych i wystarczających dowodów zgodnie ze statutem rzymskim, który Salwador ratyfikował;

3. wzywa rząd, aby zagwarantował zachowanie tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich pracowników służby zdrowia oraz poufności w odniesieniu do pacjentów, a także zapewnił wysoką jakość wszystkich usług zdrowotnych związanych z ciążą;

4. apeluje o ustanowienie mechanizmu monitorowania nowo przyjętych przepisów zakazujących dyskryminacji wobec ciężarnych dziewcząt, wykorzystywania przez członków rodziny i dyskryminacji dziewcząt w szkołach, a także wprowadzających kary za te czyny;

5. jest poważnie zaniepokojony rosnącym poziomem korupcji, która stoi na przeszkodzie rozwojowi gospodarczemu, praworządności i demokracji; wzywa do szybkiego przyjęcia

międzynarodowego instrumentu w celu promowania i ułatwiania międzynarodowej współpracy w zakresie walki z korupcją, a zwłaszcza podejmowania odpowiednich działań wobec osób dopuszczających się korupcji przy pełnieniu funkcji publicznych; wzywa Salwador do podpisania Konwencji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych;

6. wzywa władze krajowe do wzmożenia wysiłków w celu wspierania i ochrony osób będących ofiarami grup przestępczych, aby doprowadzić do ograniczenia przemocy; apeluje do władz o przeprowadzenie dochodzenia w sprawie ataków na obrońców praw człowieka i dziennikarzy w Salwadorze, którzy otrzymują pogróżki, są zastraszani i oczerniani, a także o ustanowienie skutecznych środków gwarantujących ich ochronę; wzywa państwa członkowskie i instytucje UE do zwiększenia wsparcia udzielanego lokalnym obrońcom praw człowieka i organizacjom pozarządowym prowadzącym kampanie na rzecz praw kobiet i dziewcząt w Salwadorze;

7. potępia nieludzkie praktyki w więzieniach, takie jak torturowanie i izolowanie więźniów oraz zakaz widzenia z rodziną; wzywa rząd do ratyfikowania protokołu fakultatywnego do konwencji w sprawie zakazu stosowania tortur jako środka zapobiegającego torturom i nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu we wszystkich więzieniach i ośrodkach detencyjnych; wzywa do przyznania niezależnym organizacjom międzynarodowym dostępu do ośrodków detencyjnych;

8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, Radzie Europy, prezydentowi, rządowi i parlamentowi Salwadoru, Parlamentowi Ameryki Centralnej, Zgromadzeniu Parlamentarnemu Eurolat oraz Wspólnocie Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów.